

Józef Kaźmierczyk

Płakowice, gm. Lwówek Śląski, woj.
jeleniogórskie

Informator Archeologiczny : badania 10, 224-225

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wału. Na tym poziomie przerwano badania wykopu drugiego. Kamienie ciągną się pasem około 2-metrowej szerokości przez oba wykopy. W wykopie pierwszym pod nimi, występują jamy, które częściowo są nawet kamieniami wypełnione. Stwierdzono, iż jedna z czterech jam jest niewątpliwie pozostałością ziemianki. Poniżej poziomu jej dna odkryto ślady stupa dźwigającego konstrukcję dachu. Ponadto znaleziono ślady 37 słupów, niektóre słupy częściowo zachowały się.

Z zabytków ruchomych jednoczasowych z okresu funkcjonowania grodziska znaleziono 2 noże żelazne i haczyk na ryby. Około tysiąca fragmentów ceramiki z naczyń ręcznie lepionych, górą obtaczanych oraz całkowicie lepionych na kole wolnoobrotowym. Kształtem, techniką, ornamentem odpowiadają ceramice z grodzisk w rejonie Milicza. Określa on chronologię grodziska na czas od VIII do początków XI wieku.

Uzyskane materiały po opracowaniu złożone zostaną w Muzeum Ziemi Krotoszyńskiej w Krotoszynie.

Badania będą kontynuowane.

PIOTRKOW TRYBUNALSKI
woj. piotrkowskie

patrz
późne średniowiecze

PLAKOWICE, gm. Lwówek Śląski
woj. jeleniogórskie

Uniwersytet Wrocławski
Katedra Archeologii

Badania prowadził doc. dr hab. Józef Kaźmierczyk. Finansował WOAK we Wrocławiu. Drugi sezon badań. Zagłębie górnictwa złota /X-XIII w./.

Badania nad górnictwem złota na Śląsku w 1976 r. prowadzone były w: Plakowicach i Żeliszewie koło Lwówka Śląskiego, w Bukówce, gm. Jerkowice, w Głucholazach woj. opolskie i na terenie bloku karkonosko-izerskiego. W wyniku ich stwierdzono co następuje.

- 1/ Na powierzchni 3 km² wyrobisk górniczych z X-XIII w. koło Plakowic zainwentaryzowano ponad 23 000 szybów i odkrywek. Ogółem powierzchnia wyrobisk wynosi 12-15 km². Przypuszcza się, że na obszarze tym znajduje się 200-240 tysięcy szybów i wybierzyk. Zbadano 2 szyby i 2 płuczki.

- 2/ Kolo Żeliszowa na obszarze 35 hektarów zainwentaryzowano około 1500 szybów oraz miejsc do płukania piasków złotonośnych. Zainwentaryzowano również grodzisko z XII-XIII w. położone w obrębie szybów. Ogólna powierzchnia wyrobisk kolo Żeliszowa jest znacznie większa od zainwentaryzowanej.
- 3/ W rejonie Bukówki odkryto dotąd nieznaną punkt wydobywania złota, położony nad rzeką Bóbr. Odsłonięto tu kilka koryt do płukania piasków, szyby i wybierzyska. Pochodzą one ze średniowiecza.
- 4/ Obok Glucholaz przystąpiono do prowadzenia badań nad zasięgiem robót górniczych, stanem ich zachowania i chronologią.
- 5/ W Karconoszach, w okolicy wsi Przesieka, Jagniętków i Zachełmia zlokalizowano nieznaną dotąd działki do płukania piasków złotonośnych i innych minerałów. Naroża tych działek oznaczone są znakami w postaci różnych form krzyży, najczęściej równoramiennych. Urządzenia do płukania piasków i inne związane z pobytem górników zachowały się w stanie wyjątkowo dobrym. Część działek pochodzi prawdopodobnie już z XIII w., pozostałe są młodsze.

Badania będą kontynuowane.

PŁONSK
woj. ciechanowskie

Mazowiecki Ośrodek
Badań Naukowych
w Warszawie

Badania prowadził dr Bogusław Gierlach. Finansował
Urząd m. Płońska. Drugi sezon badań. Grodzisko
wczesnośredniowieczne.

Grodzisko stanowi wyraźnie zarysowane w terenie wzniesienie w dolinie rzeki Pionki. Badaniom poddano obszar o powierzchni około 200 m². Wyodrębniono do chwili obecnej warstwy osadnicze: z XIV-XV w., XIII w. i XI-XII w. W toku badań z obiektów przestrzennych odsłonięto w warstwie XIII-wiecznej bliżej nie rozpoznany do chwili obecnej obiekt kamienny. W warstwie XI-XII-wieczu dwa budynki mieszkalne z paleniskami wykonanymi z gliny i kamieni. Podłogę chat, jak należy sądzić, stanowiła warstwa kamieni wylepiona surową gliną. W wykopie przecinającym wał odsłonięto dwie jego fazy. XIII-wieczną wykonaną prawdopodobnie bez konstrukcji wzmacniającej oraz XI-XII-wieczną o typowej konstrukcji przekładkowej. Zniszczenie grodu nastąpiło w wieku XIII prawdopodobnie na skutek najazdu połączonego z uprowadzeniem ludności. Fakt ten spowodował zachowanie się wyjątkowo licznych zabytków